

μεταστροφή τις εις την παλαιάν ἀμφισβήτησιν, ὅμως ἡ Ἑλληνικὴ προφορὰ ἐξακολουθεῖ νὰ ὑφίσταται διαστροφήν Ἑρασμαϊκὴν.

Ὁ Ἀργεντινὸς σοφὸς διηρέυνησε τὴν ἐξέλιξιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης διαχρονικῶς μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας, ἐπιμονῆς καὶ εὐσυνειδησίας καθ' ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς. Ἀνέλυσε πάσας τὰς ἀμφισβητήσεις καὶ προσεκόμισε τὰ ἀνὰ τοὺς αἰῶνας ὑπὸ ἐκλεκτῶν ἐρευνητῶν συγκομισθέντα ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα διὰ νὰ διευκολύνη τὴν συναγωγὴν ἀσφαλῶς συμπεράσματος. Ἐξετέλεσε τὴν ἔρευναν μὲ πλήρη ἀντικειμενικότητα καὶ ἀμεροληψίαν. Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες γνωρίζομεν, ἰδίως ἀπὸ τοῦ ἔθνικοῦ μας ἱστορικοῦ Κ. Παπαρρηγοπούλου τὸ ἔργον, τὴν ἀπόλυτον πνευματικὴν καὶ γλωσσικὴν μας ἐνότητα καὶ ταύτισιν πρὸς τοὺς ἀρχαίους προγόνους μας καὶ τὴν ἀδιάκοπον πνευματικὴν μας συνέχειαν διὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πνευματικοῦ μας βίου. Γνωρίζομεν ἐπίσης ὅτι καὶ ἡ γλῶσσα μας ἔμεινεν ἡ ἴδια διὰ μέσου τῶν αἰῶνων διὰ τῆς συνεχοῦς καὶ ἀδιακόπου χρήσεως καὶ τῆς παιδείας μας. Εἴμεθα ὅμως εὐγνώμονες, ὅτι αὐτὸ τὸ ἐπικυρῶνει διὰ τοὺς ἐκ τῶν ξένων ἀμφιβάλλοντας καὶ ἕνας ξένος σοφὸς πλουσιωτάτης μορφώσεως, ὃς πολλῶν λαῶν, παλαιῶν καὶ νέων, εἶδε λογοτεχνίας καὶ πολιτισμὸν ἔγνων.

ΠΑΝ. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ

Åke Åredal, *Myth as a Paradigmatic Model for interpretation of Modern Managements*. Department of Business Administration University of Stockholm 1989, σελ. 16.

Ἡ μικρὰ αὐτὴ ἐξ ὑπερβορείου χώρας ἀκαδημαϊκὴ μελέτη ἔρχεται νὰ μᾶς ὑποδείξῃ τὴν ἀξίαν τῶν μύθων τῆς κλασσικῆς ἀρχαιότητος διὰ τὴν κατανόησιν καὶ ἔρμηνειαν φαινομένων τῆς ὀργανώσεως τῆς σημερινῆς τεχνικοποιημένης γενεᾶς. Εἰδικώτερον ὁ Συγγραφεὺς παρατηρεῖ καὶ ἀναλύει τὸ περιεχόμενον καὶ τὰς μεθόδους καὶ τὸ πνεῦμα τῶν ἐνεργειῶν τῶν Ἐπιτροπῶν κοινωνικοῦ ἐλέγχου γενικῶς, καὶ ἰδιαιτέρως μᾶς Ἐπιτροπῆς ἐποπτείας καὶ ἐλέγχου τῆς Σουηδικῆς ἐπαγγελματικῆς ὀργανώσεως τῶν Ὀδοντιάτρων. Ἡ ἀνάλυσις τῶν ἐνεργειῶν καὶ τῶν κειμένων τῆς Ἐπιτροπῆς (προδιαγραφαὶ τῆς ὀργανώσεως, ὑποχρεώσεις, προθεσμῖαι, δικαιολογητικά, περιορισμοὶ κλπ.) καταδεικνύει πόσον ὁ ἀφανὴς αὐτὸς κοινωνικὸς ἔλεγχος διὰ τῶν Ἐπιτροπῶν ὠθεῖ τὸ ὀδοντιατρικὸν Σῶμα τῆς Χώρας εἰς καταναγκαστικὴν ὁμοιομορφίαν ἐπαγγελματικῆς δραστηριότητος, εἰς μετριότητα ἀποδόσεως καὶ ἰσοπέδωσιν εἰσοδημάτων. Δηλαδή ἀποθέωσις τοῦ πνεύματος τῆς ιδεώδους μετριότητος μὲ τὴν ἰδεολογίαν τῆς οὐτοπικῆς ἰσότητος καὶ κυριαρχίαν τῆς γραφειοκρατίας.

Ὁ Συγγραφεὺς, πιστεύων ὅτι οἱ μῦθοι ἔχουν βαθεῖαν συμβολικὴν σημασίαν διὰ τὴν σύλληψιν ἀποκρύφων διεργασιῶν καὶ σχέσεων, οἵτι ἐνυπάρχουν καὶ εἰς τὰς σημερινὰς ὀργανώσεις, ἀνεζήτησε τὴν ἔρμηνευτικὴν θεωρίαν τῆς interpretation. Αὐτὴ τὸν ὠδήγησεν εἰς τὸν ἀρχαῖον μῦθον τοῦ Θησέως, ὅπου ἐνετόπισε τὸ φαινόμενον τοῦ Προκρούστου. Ὁ ληστής αὐτός, ἢ κοινωνικὸς στοχαστής, εἶχε συλλάβει τὴν θεωρίαν τῆς γενικῆς καὶ ἀπολύτου ἰσότητος τῶν πολιτῶν ὅχι μόνον εἰς τὴν μὀρφωσιν καὶ τὸν πλοῦτον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος. Καὶ ἡ κλίνη τοῦ Προκρούστου ἦτο τὸ πεδῖον ὅπου πρακτικῶς ἐπραγματοποιεῖτο ἡ ἐξίσωσις τῶν σωμάτων. Σήμερα τὰ μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὸ Σουηδικὸν σύστημα ὑγείας σκέπτονται μὲ τὴν νοοτροπίαν τοῦ Προκρούστου, διὸ καὶ οἱ

